

sidige forpligtelser, altså både forpligtelser for lønmodtagerne og tilsvarende forpligtelser for arbejdsgiverne? Det har man ikke ønsket alene af den grund, at man skulle tilgodese sine nye samarbejdspartnere på den borgerlige fløj. Vi kan jo lige så godt erkende det, sådan som det er. Hvorfor siger Socialdemokratiet ikke tingene, som de er?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu mener jeg, at vi skal snakke om tingene, som de ser ud, og det gør vi ikke ved at stå her og snakke om de 50-54-årige på den måde, som hr. Ole Sohn lægger op til.

Der er jo ingen 50-54-årige i dag i den gruppe, der på nogen måde kommer i klemme eller kan ryge ud. Det er jo ikke det, der er situationen. Det, der er situationen, er, at vi snakker om, at der skal gøres en særlig indsats for de 45-49-årige.

Og så må jeg også sige til det, som hr. Ole Sohn igen kommer frem med omkring forpligtelserne, at jeg synes, det er meget interessant. Men hr. Ole Sohn er jo lige som jeg gammel fagforeningsmand og ved, at når vi har indgået en aftale, så forventer vi, at alle parter lever op til den aftale, og sådan er det også med en trepartsaftale.

Lad os nu se, inden vi begynder at snakke om alt det fordærv og al den ulykke, det kan medføre, lad os da konstatere, om ikke der er vilje til også at leve op til det, man selv har været med til at forpligte sig til, i dette tilfælde også arbejdsgiverne.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg går da ud fra, at vi er enige om, at løvændringen ikke bare gælder i dag, men også fremover. Den gælder også for de 45-49-årige, som bliver 50-54-årige, så man skal jo også se på lovens konsekvenser ud i fremtiden.

Her er der altså mulighed for, at man kan glide ud af systemet, på trods af at der ingen argumenter har været for det. Hr. Ole Vagn Christensen ved godt, at der ikke har været et eneste argument fremme under udvalgsbehandlingen, som kunne godtgøre nødvendigheden af at stramme reglerne for de 50-54-årige. De er i dag omfattet af de samme rettigheder og pligter.

Hvis arbejdsformidlingen levede op til sit ansvar, havde man aktiveret de 50-54-årige, og

hvis arbejdsgiverne på det private arbejdsmarked levede op til deres forpligtelser, havde de antaget dem. Men der er jo ingen, der ønsker at antage 50-54-årige. Selv inden for Arbejdsministeriet ses det jo med al ønskelig tydelighed, at er man over 50 år, er man på den sorte liste. Det er meget få, der bliver ansat inden for det offentlige, når de er over 50 år. Generelt er det jo sådan, at er man over 35 år, er man ikke vellidt inden for det offentlige.

Til sidst vil jeg sige: Ja, jeg er gammel fagforeningsmand. Jeg er måske ikke så gammel som hr. Ole Vagn Christensen, men jeg har aldrig nogen sinde lavet en overenskomst med en arbejdsgiver uden at sikre mig hans underskrift. Jeg tror ikke; jeg bruger den med, at tillid er godt, men kontrol er bedre, og en underskrift er uvurderlig, når forpligtelserne skal efterleves på begge sider af bordet.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil sige til hr. Ole Sohn, at jeg tror, det er gået op for hele den danske befolkning og alle andre også, at arbejdsgiverne har sagt ja til det forlig, der ligger. Jeg tror, at den underskrift, man har givet dér, er bedre end den underskrift, man kan give på et stykke papir over for en meget lille gruppe. Her har man udstillet over for alle, at man mener, at de mål, man har stillet op, kan arbejdsmarkedets parter og regeringen sammen nå.

Lad os så komme tilbage til de 50-54-årige: Det, vi taler om – og det er jeg glad for at hr. Ole Sohn erkender – er de 45-49-årige, og hvad er situationen her? Situationen her er, at det, der før har været gældende, har været at sikre, at ingen under 45 år med de 600.000 jobåbninger, der har været i det sidste års tid, kom i den situation, at de faldt ud.

Jeg mener, at a-kasserne har løst deres opgave, og det tror jeg også de vil gøre i fremtiden, når vi taler om de 45-49-årige.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er nødt til at sige til hr. Ole Vagn Christensen, at der faktisk står i bemærkningerne som argumentation – og det står i øvrigt også i flertallets indstilling – at man skal kunne bevare sin efterløn, selv om man glider ud af dagpenge-systemet. Flertallet i Arbejdsmarkedsudvalget forventer altså, at der er nogle, som glider